

Womhaj Bóh!

Cyfrlo 35.
26. nov.

Lětnik 1.
1891.

Szerbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƙo kóždy ƙobotu w Śmolerjez knihiczišcezerńi w Budyschinje a ƙu tam dostacź sa schtwórtlětnu pšchedpłatu 40 np.

1. advent.

Rom. 13, 11, 12: A tak, dokelž wěmy tón čas, so shtunda tu je, so bychmy se spanja stawali (pšchetoz nasche sbože nětł bliže je, hacž hdyž my wěrjachmy): nóz je ƙo minyła, džen pak je ƙo pšchibližik: dha wotpołożmy teho dla skutki teje czěšnosće a woblecžmy ƙo brónje teho ƙwěta!"

Nowe zyrkwine lěto je ƙo sažo sapoczalo. Ś nim ƙobu dyrbi ƙo pola naš nowe žiwjenje sapoczecž. Niz, jako bychmy prjedy ƙmėli w starym žiwjenju ƙhodžicž — tež w starym zyrkwiny m lěcze ƙmy hušto došč k potucze a k wobroczenju napominani byli. Ale pšchi wschēm napominanju a wołanju ƙwjateho Ducha ƙmy tola hušto spali. Wože ƙudjenje a wschelake srudne domapytanja ƙu naš drje na ƙhwilu molike, ale tak wulka bė mōz hrěchow, tak wulka nascha womora, so pšchezo sažo do spanja sapadžechmy. Abo njeje w starym nětło dokonjanym zyrwiny m lěcze došč wopikstwa a njepōczewosće, došč jebanstwa, a paduchstwa, došč ƙow a wopacžnych pšchibahow bjes nami bylo, tak so mējachu ƙudniſtwa wschē ruzy polne džėla a wjele domow bė polnych njemėra? To njeje žiwjenje po Božej wutrobje. W nim tón nowy człowjek, ƙiž po Bosy stworjeny je w prawdosći a ƙwjatosći, njeje žimy byl. To bė jenož hibanje stareho człowjeka, bjes tym so je nowy spał.

To dyrbi nětło hinał bycž. Shtunda tu je, so bychmy se spanja stawali. Haj sawėrnje, najwjetschi čas je k temu! Pšchi spoczatku noweho lěta nam pšchezo czežzy na ƙwėdomnje panje, ƙak dolhe to stare bėšche, ƙak wjele hnadneho

časza ƙmy hižo skomdžili, ƙak njewėstny pšchichod sa naš je. Śsknyšchimy mōznišcho dyžli hewat ƙhōd wulkeho ƙwėtneho segerja. Sažo je jena hodžira wotbita, ƙak wjele jich nam hišcže wostanje? Nasche sbože je nam nětł bliže, hacž hdyž my k wěrje pšchindžemy. Nasch sbožnik nam pšchezo bliže pšchindže, pšchetoz bliži je tón čas, w kotrymž chze sažo pšchincž, ƙudžicž žiwnych a mornych. Haj jeho wulki džen ƙo pomalu pšchibližuje, nōz ƙwėta je ƙo skoro minyła.

Duž dha wotpołożmy skutki czėmnosće a woblecžmy ƙo brónje ƙwėta. Hajte skutki czėmnosće to ƙu, w dalšich shtucžkach steji: Wobzranstwo a wopikstwo, ƙomory a njepōczewosć, ƙwarjenje a sawicž. Wone wulhadžēja s czėmneje wutrobny, stanu ƙo s wjetscha w czėmnosći a domjedu pšchezo do czėmnosće. „Ale woblecžče ƙo teho Anjeja Jesom Krysta!“ Haj, wōn je ta prawa a jenicžka brōn ƙwėtka. Jeho ƙmy ƙo w ƙwjatej ƙšchizenizy woblekli. Jeho dyrbimy ƙo tež wschėdnje we wěrje woblez jako ƙutnju prawdosće, w kotrejž mōžemy jenicžzy pšched Bohom wobstacž. Jeho mamy ƙo tež woblez w wschėdnym wu-ƙwjeczenju, w ƙhodzenju po jeho suamjenju, w ƙtupanju do jeho stopow.

Bucž jemu pšchihotujče,
Tón wulki hōscž, wōn dže;
Haj jeho wotofchujče,
Schtōž hidži, wostajče!
D dusche, ƙhwatajče,
Te doły powyschujče,
Te hōrki ponižujče,
Njech ƙšchime rune je!

Rosdzjelene pucze.

Po němskim Jana Wjedricha.

(Potraczowanie.)

Dzěch t mištrej Wendtej a pomjedach jemu zru naležnosć a teź mojeje wutrobny žadanje a wón samoka swoju Hanu-Marju, kotraž bě jeho duschicika, a so ju woprascho, sčto t temu praji. Ščebi myšlach, so i hańbu sańdže, hdyž naney wokoło schije padže a swoje wobliczo na jeho wutrobnu sřhowa, hacž tón so wumóžo dzěsche, so hjo we, taf wěz steji, a so móžach wsćo druhe i njej wucžinicž. Ach Wilhelmo, tehdy běch taf sbožowny, so šebi myšlach, njebjesy jańdzeljo njemóža sbožowniški bycz — ale moje sbože njebyrbyesche mi dołho popřchate bycz. Wischal wěich, kaž ludžo tehdy w Badenstěj zychnowachu, so dyrbyesche so wicho sřasny a so sahubicž. Njeběch wo wicho to rodził a teź njemějach žaneho požadanja, šebi na něchto druhe myšlicž, hacž jeno na moju wutrobnuje lubowanu Hanu-Marju. Tola dyrbyach ju na krótki cžas wopuščezicž, přchetož mějach swoje herbstwo šebi wobstaracz. To bě runje tehdy, jako Pruszy přchindžechu, so bychu tam kus wurumowali. Mó, so móhli do nascheho cžicheho Rychbacha přchincž, na to njesřym šebi ani pomyslił a šnano žane cžlowiže dzěcz, a tola, hdyž dyrbyach jej božemje prajicž, bě mi, jako njebych so dzělicž móhł. Bě mi přchezo, jako by so njesbože stacz dyrbyač, hdy bych přicž byl, a ja njewjedzjach, hacž njebě mojej lubowanej helzy teź taf, přchetož wišasche se šylsamami na mojej schiji a prošchesche, so njebych dołho přicž wostaf, so je jej taf jara šyřno. A ja njewostach dołho přicž. Šzo pak wješelo wrócziwški šlysčach w Mostezach, hdyž póřtski wos wopuščezich, pomjedacz, so běchu w naschich stronach tšelenje šlysčeli, jenož džen předy. Wěsteho niczeho nichó nje-wjedzěsche, přchetož njebě žadyn pošol thodzil ani hewaf žana po-wješcz přchisčła. A wischal teź kóždy jeno šam na so myšlesche — sčto rodžachu ludžo wo to, hacž druhdže tšelachy abo niz. Wjele po tajim nješřychach, ale tola bě došč, so mi wutroba w cžele tšepotafche a ja njewjedzjach, taf rucze došč do stareho młyna přchincž. Duž bęzjach po najbližichej sczežzy řady Rychbachow a šebi myšlach, so tola cžlowjeka wohladam, kotrehož móhł so wopraschecz. Ale wicho bě prójne a cžiche kaž w wotemrječu; jenož pachofa widzjach i dalofa, tón pak bęžesche přicž, jako by řcherjenje widžaf. Duž řhwatach dale, přchezo řpěšchisčho a řpěšch-nišcho, so mi bórřny dych pobrachowasche, ale jako młyn widzjach, dyrbyach řastacz, kaž jara mje teź do njeho cžehnjesche. Blize přchisčediški šebi myšlach, so dyrbyała mi Hanu-Marja napscheczimo řhwatacz i wótrym wysřanjom, ale wicho bě cžicho, kaž wotemrjete. Žadyn řur njestupasche i wuhjenja, žadyn cžlowjef přchi wofnje ani na dworje, žane klepotanje w młynje njebě řlysčecz — mi pocža tųschno bycz. A jako přched řžězu řtejach, widzjach wofna w bydlenš-tej řtwě rořbite — mój Wozo, sčto bě so řtačo! řšepotajzy řtupich do řurjow, řkapawški njedostach žane wotmolwjenje. Wo-cžinich, tam ředžesche mištr Wendi kaž mórny w řwojim wulfim řtoli přchi řhachlach: jeno jeho woczı bęřchtej woczınjeney a pokasaf-schtej mi, so je žiwy, ale njehladafche na mnje, jako bych tu nje-był. Šo bęch nuts řtupit, njeřytan wón. Ženož hdyž nastrožany jeho řa řuku přchimach a wofoch: Wozedla nano, sčto je so řtačo, dha bě, jako by i řhłubofeho řona wotzuczil. Š cžezřkim řdycho-wanjom řrejesche šebi cžolo a potom pokasaf ř ruku na komorine řurje a padže řašo na řtol kaž řkamany. řa pak wotemřich komo-rine řurje — tam řežesche na řožu moja Hanu-Marja, bleda, řrwanna, morma!"

Ernst Brendel so wotmiřetnu a řhowasche swoje wobliczo w rukomaj, a bę widžecz, taf pomafu řyly přches jeho porřny ro-njachu a nichó njerěczesche i řhłuboko řnutyč pokřucharjow, doniž njebě řašo t šebi přchisčof. „řaj“, dzěsche cžicho dale, „taf mi bę, ja njewędzjach. Dołho bęch w momorje řežaf a hdyž bęch řašo t šebi přchisčil, řo pokřafnyč přchi řožu a wofochach lube morme cžeto a wofach jejne mjeno, jako by dyrbyała řašo řtanycž a potom šebi wofny i řhłowy torřach a wofach w řwojej bolosći — ach, a wona wofa morma a ja — ja bęch žiwy a njemóžach pomhacz ani nicžo přchemenicž. Dyrbyachy mje i možu wotwješcz, hewaf njebych niřdy mormu wopuščezil, a jako bęch kus męrniški, po-wjedafche mi řtara řluzomna dzowka, taf bę řašořne přchisčlo. řano bęchu žyle w bliřtosći řšelili a Hanu-Marja bę do přęřta bęžala, so by nana řawofala, řiž tam přchi wofnje řtejesche a řla-dasche, taf Pruszy přchindžechu w dołhim řjedže, řaž řajniřy řhodža na řonřtwje, a přched nimi zofachy řbęřřarjo a řchychy přchi młynje do řęřa cžetnyč a runje, jako bę Hanu-Marja řurje wocziniřa, so by nana prošřla, wot wofna wotřtupicž, dha řaschczercza w dru-

him wofnje řchlenřy a i wótrym řawofanjom bę řofa řanyřa. A jako nan so wchłada a Dora přchibęža, widžeschtaj cžřwřenu řrej i wutrobny bęžecz a woczı bęřchtej řamřnjenej a řizy bleděj a řaneje řchřicřki řiwjenja njemóžeschtaj wjazy řytnyč. řako pak Pruszy přchindžechu, so bychu w młynje řnano řřhowanyč řbęřřa-řjow řyřali, řrudny wobras widžiwicři cžicho řašo wotendžechu. ředyn bę pak řęřarjej řrajil, řchto bę so řtačo, řřchetoz tón přchindže nuts. řanu-Marju pak wchładowški dzěsche: řana pomoz wjazy njeje; řulka je přches wutrobu přchisčła a řwřercž je namęřczę řa-řtupil. A to řrajiwški bę přicč řchof. řtary bę řwřercž řřóřny t řwojemu řtorej řo podaf a tam ředžesche wot wczera dopofđnja a njeřęđřisčhe a njeřijesche a njeřibisčhe řo a řladafche jeno na řemju, so řo nan přchi nim řyřkofche. A Dora bę i młynřim wotrocřkom wicho wobřtarała, řchtož řę wobřtaracz, a bę wicho taf daloko řotowe, so móžesche řo řana-Marja pohřebacz. A ja dzęch řa řařchczom a njewidzjach a nješřyschach nicžo a bę mi přchezo, jako bych wulke řóđne řchumjenje řřisčof, hacž řařchcz do řemje řuřchczichu. řehdy pak mje řapřchija řaž wřóřnosć a řchych dele do řemje — ale dzęřzachy mje řwřerdže a dyrbyach přchihładowacz, hdyž řařchcz řhowachy, řiž męřesche najřróřisčhe w šebi, řchtož bęch na řemje męř. řak tehdy we mni bę, to řiřchczę dzęřřa wam řrajicž njemóžu. řaf bę mi, jako by moja wutroba řóđřymna a morma byřa, pak řo nutsřach i bęlosću a i řněwom warišesche — jeno jene dopofđnach přchezo nadřobniřcho a řrajach šebi přchezo řašo: Pruszy řu mi moju njewještu řařšelili, a nad nimi řchych řo wječřicž. To bę mi přęřje wofřchewjenje w mojej řrudobje, hdyž to přchi šebi wobřamřnyč. W młynje njemóžach řaneje řodžiny wjazy wostacz. Duž řwoje nęzy řromadžę wřawški řwoje řjenjesh řřhowach a Wozemje řrajach. řendtez nan njeřrajesche nicžo; bę jako by přchi řiwym cžele hjo mormy byl. řrusy w młynje řerje řapřchijachy, so dyrbyach přicč — a taf dzęch řiřchczę na řym řamřym řniřy, hdyž bęchu moju Hanu-Marju pohřebali, do dalofeho řwęřa, hdyž řchych šebi řbęřřarjow řytacz, so bych i nimi přche-cžiwu řrusřim wojowaf.

řašo mješczesche pomjedaf a pohłada w řhłubofich myřlach do dalofa a wulka řrudoba pokasowasche řo na jeho wobliczu. řotom pomjedafche dale: řaj, to bęchu řte řny. řęch šebi hewaf myřlił, so bęch pobozřny a so je Wozřa mřđa řa moje řřawne řho-djenje, so je mi Hanu-Marju namafacz řaf a mje přches řju taf řbožowneho řęřinił. řo řym pak, so bę mje tele řařofne nješbože řreřchito, njewjedzjach nicžo wjazy wo pobozřnosći; porokowach w naj-řhłubisčej wutrobje řwojemu řohu a męřjach, so je nón řurowy a njeřřawny muž. řaj, přchindžechu řodžiny, hdyž nješchach nicžo wo řohy wjedžecz a šebi řrajach, so i řyřa řadyn řoh njeje. Wjele myřřlow řre šebi nješřinjach, přchetož bę nimale moja je-nicřka myřřl, so bych řo wječřil. A hdyž šebi myřřlach, so móžesche řnano moja řulka runje teho řrečřicž, řiž bę mi moju řelzu řřon-zowaf, dha řo wješelach na to, řaž řnano řiger, hdyž řwoje węřte řubješřitwo widži.

Přchindžech řbožownje t řbęřřarjam a dostawřki řšelbu cžafach nješczęřpliwje na to, so móhł přcheczimo řrusřim cžahnyč. Ale přchindže řinaf, hacž bęch šebi řřchaf. řyřnyč bórřny, taf i mořimi towarřchemi bę; řiž řre męřachy wulku řubu, řako by kóždy řřóř Prusřich t řněđanju póřřecz móhł, ale hdyž řo wo řšelenju řęčřesche, dha řwarjachy, so řrusře řulki taf daloko řrečřja a řaře řte dzęřny torřaju, a runje najwřęřiški řwarřerjo bórřny řladachy, taf bychu řwoje řrohe řiwjenje najřęřje wumóhli. řchto dyrby wjele pomje-dacz wo řych řniřach, řischal kóždy wę, taf bórřny tam Pruszy wřcho wumjęczechu a so kóždy, řiž móžesche, cžetnu. řež mi na pokředfu nicžo druhe wřšche njewofřa: taf řad hacž bych řwřercž cžęřpř w bitwje, na řotruž bęch řo podarmo wješelil — mi řo nješchafche řnano na dołhe řęřa řawřeny bycz a potom řam bycz dyrbyecz se řwojej řrudobu. Duž tež řa cžęřnyč a řapoczach řašo wokoło-cžahanje, řotrež bę wjele řóřšche hacž řamne, řředy hacž na młyn přchindžech. řehdy řhodžach tola i wješřofej wutrobu a móžach kóždemu wješřofy do woblicza řladacz, jenož so bych řadřcho dzęřo męř; a nęřř dyrbyach se řřym řwędomnjom a i řhłubofej bolo-řczu w wutrobje na potajnyč puczach wokoło řhłudžicž a řo kóždeho cžlowjeka bojach, řotrehož wohładach. (Potraczowanie.)

řodowny wopyř pola řpiřaczela řocial-demokratisřich nowinow.

řot ř. ř.

Duchowny řiebergall řunu řody řpiřaczela řocialdemokratisřich nowinow wopyřa. řchtož je t njemu řrajil a řaf je řo i nim

Rošlad w našim czaju.

„Khežorstwowy hejm (reichstag) je so wutoru k wuradzenjam, kotrež bē w nalěczu wotstorcził, sažo seschoł. W přenim pošeđenju wo sakonjomym naczišku w nastupanju khostanja sa wikowanje se schlewami jednachu. Na wopraschenje prynza Arenberga, hacž je wěrnno, so bo wikowanje se schlewami w němskich kolonijach wot němskich wyschnoscžow czerpi, haj kamo podpjera, dyrbjesche tajny pōšlanstwowy radzičel s Kaiser pschidacž, so w Togo a Kamerunje mile domjaze schlewinstwo wobsteji, runje kaž w franzowskich a jendželiskich kolonijach. Sinasche su wobstejnoscze w snutskownej Afrizy. Tam Arabšy schlewow toja a bebi pschi tym najžadlawishe hrosnosczje dopuschczjeja. Němske knježerstwo je so prózowało, hdžež je so hodziło, tele žadlawoscze podtkłóczič. Sapōšlanz Mintelen pschipsnawasche knježerstwowe prózowanje wo podtkłóczenje schlewinstwa, pschjesche pak bebi, so by so tež domjaze schlewinstwo wotstroniko, runje kaž je so w Europje robeta sběhnula. — Petizija wo wupschestrjeczje sakonja sawěsčzenja sa pschpad snjesbčzenja tež na jatych so knježerstwu k rospominanju pschpofasa. — Druha petizija wo rewiziju lichowanškeho sakonja (wuchergesetz) prošy. Antifemitiški (židam nje-pscheczelnj) sapōšlanz Böckel žadašche, so by so tole petizija khežorstwowemu kanzlerjej k rospominanju poruczila. Wón mějesche sa nusne, so by stat wulichowanym sarunanje dał. Sańba je, so drje lichowarja khostaja, so pak so wulichowanj do khudeho prawa pokasa. Lichowarstwo njedžiwajzy wschěch lichowanškich sakonjom dženša runje tak kčžeje kaž prjedy. Wone so jenož nětko bóle po czmje wacži Wschitzy praktizy ludžo mēnja, so su dalšche kroczele pscheczivo lichowarstwu trēbne. Po nětcziškim lichowanškim sakonju so lichowar ledma hdy lepiciž da. Tež je wulki smylk, so so „swucžena dańska mēra“, kotraž je něšto jara kablaze, jako prawidlo pschi khostanju lichowarstwa wobhladuje. Dańska mēra wot burjy wotwizuje, po tajkim wot naprawjenja, kotrež njeje wjele lēpsche hacž lichowarstwo kame. Tak so stawa, so lichowarstwo pschi pschedawanju skota a pschi druhich pienježnych naležnosczach na wšach kčžeje. Waschnje wukutlerjow kublow je na lichowarstwo jara podobne, teho runja rosnoschertstwo po domach, kotrež dyrbjalo so po mōžnosczji wobřecaj. Tež pschedawarnje, w kotrychž so na wotplaczenje tworj pschedawaju, dyrbjalo so kručze wobkēdžbowacž. Skōncžnje je weschel sa maleho muža wulki strach. Prawo, weschle wustajicž, ma so na pschekupzow a na tajkich ludži wobmjesowacž, kōtšiz mōža scžěhwki pschewidžecž. Khostanje lichowanstwa dyrbjalo so pschiščajnym kadam pschpofasacž. Psched nim lichowarjam nicžo pomhako njeby, so sady prawijniskich leščow khowacž; woni tam ženje bjes khostanja wostali njebychu. Böckelowym wuloženjam so wot konservativnych žimje pschihłowowasche. S polnym prawom Böckel knježerstwo namoľwa, so by lichowarjam pocžezil, nusu a khudobu na swōj wužitk wuwužicž. Wón pak by tež dyrbjal pucž pokasacž, po kotrymž mōhl bebi lud kam pomhacž. Ratarjo w někotrych stronach Němskeje su tuton pucž hižo namakali, je to sakozenje wješnych nalutowarńjow a wupožčerńjow. W Sserbach nětko tež pocžinaju tajke wužitne wustawy sakozecž, kotrež dyrbjalo nasch lud pasoram lichowarjow wukhowacž. Nječ tele wupožčerńje a nalutowarńje w Sserbach s runje tajkim žohnowanjom skutkuj, kaž w Němžach!“ Tak „Sserbiske Nowiny“ pischu, a my, schtož to pošlednje nastupa, jim s wješeloscju pschihłowujemy. Wješne nalutowarńje a wupožčerńje towarstwo, kajkež w Klětnom hižo 1½ lēta s wulkim žohnowanjom wobsteji, je po našim shonjenju jeniczi křēdk, swontownje a snutskownje sanjerodžnym ratarjam sažo na nohi pomhacž. Jara swješelaze je, so su so w Kalbizach, Wiczonju, Makym Wjelkowje a w Hodžiju tajke pokladnizy pak hižo dosakozile, pak so su s tym sapocželi. Bōh luby Knjes žohnuj jich džeło a wubudž jim wjele naslědnikow!

Ruska so Bohužel do pschezo wjetšcheje nusy ponuri. W někotrych provincjach ludžo hižo khleb pjeku, kotryž s wjetšcheho džeła s lisčja wobsteji. Tež wo šbēžkach nnsucžerpjazyh a jich krawnym podtkłóczenju so kšyshi. To wscho pak njeje so na jene dobo sapocžalo a tež hubjene žně nješbu na wschēm w winje. Kaj su wjednizy semjaniskich shenocženstwom khežorej pschi jeho šlēbornym kwašbu rošestajeli, ma wscho hubjenstwo w Ruskej jenu jeniczi pschiczinu a ta je: žakōžna sanjerodženoscz, nahrabnoscz a nješwēnoscz ruškich sastožnikow a knježerjom, kōtšiz so hižo lēta dolho ja lud starali nješbu, ale su jenož swōje dybsaki wobohacžili. — Džakowano Bohu, so je pola naš w tym nastupanju tak wjele lēpje!

Na přeni advent.

Božo, wješ'li spocžinamy
 My dženš lēto žyrkwine;
 S džakom tebi saspewamy,
 So nam dobre dawasche,
 Dofelž ty nam podacž chzysche
 Wschitko, schtož nam trēbne bēšche.

Daj nam dale swōju hnadu,
 Daj, so twoje kłowo nam
 Dawa stajnje šbōžnu radu!
 Budž nasch schit a pastyr kam!
 Pschetož twoje žohnowanje
 To je nasche požadanje.

Sakramentaj, kłowa wucžbu
 Spocž nam czište bjes falscha!
 Cziń, so wschitzny psches tu wucžbu
 We mērje so pschisporja!
 Daj, so byšmy w twojim mjenje
 Sušto byli shromadženi.

Tych, kiž buchjo Bože džēczi
 We tej swjatej kupjeli,
 Sdžerž w tym šlubje na tym šwēczi,
 Druhe s hnadu horjewšmi,
 So so wschitzny swodobamy
 Tebi a tak šbōžnoscz mamy.

Hdžž schto nutnje cze prošy
 W kšesčizjanskej wošadži,
 Sswōje myšle k tebi wošy,
 Dha budž w jeho bliskosczji,
 So tež prošwa potajena
 Budže wēscze wušlyšchena.

Tym, kiž k twojom' blidu pōidu,
 Daj we swjatosczji ty roščy,
 A so se wšchob' šteho wuńdu,
 Spocž jim mōž a wobstajnoscz!
 Daj jim hižo na tym šwēczi
 Prjedyčucze šbōžnych džēczi.

Wschēm, kiž czerpja na tej semi,
 Nječ wšchak Khrysta kłowo je
 Mōž, kiž wschitku šrudnoscz šlemi;
 Pschispor wschitkich kšesčizjanstwo,
 So tōn pošl'chaj twojej' hnadu
 Cžini, schtož je kšyšchak, rady!

Tych, kiž psches kmjercž wot naš džeja,
 Wubudž junu k wješgelu,
 So pschi twojich wozach steja,
 Krasnoscz widža njebjesku!
 Wo to nječ so prózujemy,
 So psches cžēšne wrota džemy.

Duž dha, wjeršchny, sdžerž nam kšynu
 Twoju žyrkej tu a tam;
 Mēr, trošcht, luboscz twoju kšmilnu
 Wudžel twojim kšesčizjanam!
 Daj wschēm, so so nakasaju
 A tam wēcžnu šbōžnoscz maju.

1. adventa.

Njedžela	Mateja 21, 1—10.	Rōmskich 13, 11—14.
Pōndžela	Sjew. 3. 22.	Maleachi 3.
Wutora	1 Mōjš. 3, 1—15.	= 4.
Srjeda	1 = 49, 8—12.	Šag. 2, 7—10.
Schtwōrtk	4 = 24, 15—19.	Šab 2, 1—4.
Pjatk	5 = 6, 4—17.	Micha 7, 18—20.
Ssobota	5 = 7, 6—11.	Amoš 8, 11—12.

„Pomhaj Bōh“ je wot nětko niz jenož pola knjesow duchownych, ale tež we wschěch pschedawarńjach „Sserb. Nowin“ na wšach a w Budyšchinje dostacž. Na schtwōrcž lēta placzi wón 40 up., jenotliwe cžizla so po 4 up. pschedawaju.